

Hlas farnosti

ročník
XXXI.
č. 30
28. 7. 2024

Informačný týždenník Rímskokatolíckej farnosti Banská Bystrica – mesto

Z Posolstva Svätého Otca Františka na 4. svetový deň starých rodičov a seniorov

Boh nikdy neopúšťa svoje deti. Ani vtedy, keď vek postupuje a sily ubúdajú, keď vlasy belejú a rola v spoločnosti sa stáva menej dôležitou, keď je život menej produktívny a hrozí, že sa bude javiť ako zbytočný. Boh nehľadá na výzor a nebojí sa vybrať si tých, ktorí sa mnohým zdajú nedôležití. Neodhadzuje žiaden kameň, naopak, tie najstaršie sú pre neho bezpečným základom, na ktorom môžu spočívať tie „nové“, aby spoločne budovali duchovnú stavbu.

V žalmoch nachádzame aj takúto úprimnú prosbu k Pánovi: „Neodožeň ma v čase staroby“ (Ž 71, 9). Veľmi silné, tvrdé vyjadrenie. Pripomína nám veľké utrpenie Ježiša, ktorý na kríži zvolal: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ (Mt 27, 46). Keď sa pozrieme okolo seba, nemáme problém overiť si, že takéto vyjadrenia odrážajú viac než zjavnú skutočnosť. Osamelosť je až príliš často trpkým spoločníkom života nás starých ľudí a starých rodičov.

V niektorých častiach sveta existuje istý negatívny predsudok, ktorý spôsobuje nevraživosť voči starým ľuďom. Sú podozrievaní z toho, že používajú mágiu, aby mladým odčerpali životnú energiu. V prípade predčasnej smrti, choroby alebo nepriaznivého osudu, ktorý postihne mladého človeka, sa preto pripisuje vina niektorému starému človeku. Ak sa nad tým dobre zamyslíme, zistíme, že aj dnes pozorujeme takéto obviňovanie starých ľudí z „kradnutia budúcnosti mladým“. Vyskytuje sa aj vo vyspelejších a modernejších spoločnostiach, hoci v inej forme. V súčasnosti je napríklad rozšírené presvedčenie, že seniori zaťažujú mladých ľudí nákladmi na starostlivosť, ktorú potrebujú, a tým odoberajú zdroje na rozvoj krajiny, teda aj mladým. Ide o skreslené vnímanie reality. Je to akoby prežitie starých ľudí ohrozovalo prežitie mladých. Akoby v záujme mladých bolo potrebné zanedbávať starých alebo ich dokonca potláčať. Medzigeneračný konflikt je klamstvom a otráveným plodom kultúry konfrontácie.

Citovaný žalm – v ktorom človek prosí, aby nebol opustený v starobe – hovorí o akomsi komplete, ktorý je namierený proti životu starých ľudí. Tieto slová sa zdajú prehnané, ale človek ich pochopí, ak uváži, že osamelosť a vyradovanie starých ľudí nie sú ani náhodné, ani neodvratné, ale sú skôr výsledkom rozhodnutí – politických, ekonomických, sociálnych a osobných –, ktoré neuznávajú nekonečnú dôstojnosť, ktorá patrí každému človeku. Stáva sa to vtedy, keď sa stráca hodnota každého jednotlivca a ľudia sa stávajú len finančným nákladom, v niektorých prípadoch príliš veľkým na to, aby bol uhradený. Horšie je, že sa tejto mentalite nakoniec často podriadia aj samotní starí ľudia, ktorí sa začnú považovať za príťaž a preto by sa najradšej sami niekde stiahli.

Na druhej strane je dnes veľa žien a mužov, ktorí hľadajú svoje osobné naplnenie v čo najviac autonómnom a od druhých nezávislom živote. Pocit príslušnosti k spoločenstvu je v kríze a presadzuje sa individuálnosť; posun od „my“ k „ja“ sa ukazuje ako jeden z najzjavnejších znakov našej doby. Rodina, ktorá ako prvá a najradikálnejšie čelí tejto výzve – že sa môžeme zachrániť sami – je jednou z obetí tejto individualistickej kultúry. S pribúdajúcim vekom, keď človeku ubúdajú sily, sa však táto ilúzia individualizmu, podľa ktorej nikoho nepotrebujeme a dokážeme žiť bez vzťahov, odhaľuje vo svojej podstate. Človek totiž, naopak, zisťuje, že toto všetko potrebuje, no teraz je sám, bez pomoci, bez niekoho, na koho by sa mohol spoľahnúť.

U mnohých starých ľudí môžeme vidieť pocit rezignácie, o ktorom hovorí Kniha Rút v rozprávaní o stareнке Noemi, ktorá po smrti svojho manžela a detí vyzve svoje dve nevesty, Orfu a Rút, aby sa vrátili do krajiny svojho pôvodu a do svojho domova. Noemi – podobne ako mnohí dnešní starí ľudia – sa bojí, že zostane sama, no nevie si predstaviť nič iné. Ako vdova si uvedomuje,

že v očiach spoločnosti má len malú cenu, a je presvedčená, že je prítlačou pre tieto dve mladé ženy, ktoré majú celý život pred sebou, na rozdiel od nej. Preto si myslí, že je lepšie ustúpiť a sama vyzve svoje mladé nevesty, aby ju opustili a budovali si budúcnosť inde. Jej slová sú zhutnením spoločenských a náboženských konvencií, ktoré sa zdajú nemenné a ktoré poznačili aj jej osud.

Biblický príbeh nám v tomto bode ponúka dve rôzne možnosti ako odpovedať na výzvu Noemi, teda ako sa zachovať voči starobe. Jedna z dvoch neviest, Orfa, ktorá tiež miluje Noemi, ju s láskyplným gestom pobozká, ale prijme to, čo sa aj jej zdá jediným možným riešením, a odíde svojou cestou. Rút sa naopak od Noemi neodpúta a osloví ju prekvapivými slovami: „Nenaliehaj na mňa, aby som ťa opustila“ (Rút 1, 16). Nebojí sa vzdorovať zvyklostiam a všeobecnému zmýšľaniu, cíti, že stará žena ju potrebuje, a odvážne ostáva po jej boku v tom, čo bude začiatkom novej cesty pre obe. Nás všetkých – závislých od myšlienky, že osamelosť je nevyhnutná – Rút učí, že na výzvu „Neopúšťaj ma!“ je možné odpovedať „Neopustím ťa!“. Neváha vyvrátiť to, čo sa zdá byť nemennou realitou: osamelý život nemôže byť predsa jedinou alternatívou! Nie je náhoda, že Rút – tá, ktorá ostáva v blízkosti starej Noemi – sa stáva predkyňou Mesiáša, Ježiša, Emanuela, ktorý je „Boh s nami“ a ktorý prináša všetkým ľuďom, každého veku a v každej situácii Božiu prítomnosť a blízkosť. Rút si vybrala Noeminu blízkosť a bola požehnaná: šťastným manželstvom, potomstvom, krajinou. Platí to vždy a pre každého: ak budeme starým ľuďom nablízku, ak si uvedomíme ich nezastupiteľnú úlohu v rodine, v spoločnosti a v Cirkvi, aj my dostaneme veľa darov, veľa milostí, veľa požehnaní!

Nezabudnime na tento štvrtý svetový deň venovaný starým ľuďom prejavit' svoju nehu starým rodičom a seniorom v našich rodinách, navštívme tých, ktorí sú sklúčení a už nedúfajú, že je možná iná budúcnosť. Proti sebestvu, ktoré vedie ku sklúčenosti a osamelosti, sa postavme s otvoreným srdcom a radostnou tvárou tých, čo majú odvahu povedať: „Neopustím ťa!“ a odvahu vydať sa inou cestou.

(Zdroj: kbs.sk; skrátené)

OZNAMY NA 17. NEDEĽU V CEZROČNOM OBDOBÍ

29. 7.	Pondelok	Sv. Marta, Mária a Lazár, <i>spomienka</i>
30. 7.	Utorok	Bl. Zdenka Cecília Schelingová, panna a mučenica, <i>ľubovoľná spomienka</i>
31. 7.	Streda	Sv. Ignác z Loyoly, kňaz, <i>spomienka</i>
1. 8.	Štvrtok	Sv. Alfonz Mária de Liguori, biskup a učiteľ Cirkvi, <i>spomienka</i>
4. 8.	Nedeľa	OSEMNÁSTA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

Ostatné dni sú férie.

- Dnes je **4. svetový deň starých rodičov a seniorov**, ktorý ustanovil pápež František v roku 2021.
- Vo štvrtok bude na záver večernej svätej omše **prvoštvrtková pobožnosť** pred vyloženou Oltárnou sviatosťou, pri ktorej sa budeme modliť za nové duchovné povolania.
- V tomto týždni je **prvý piatok** v mesiaci. Vo farskom kostole sponedáme v pondelok až štvrtok od 16.00 a v piatok od 15.00 hod. V piatok dopoludnia sponedáme chorých v domácnostiach. Od 15.00 hod. bude vo farskom kostole do večernej svätej omše vyložená Oltárna sviatosť na poklonu a osobné odprosenie. Na úvod sa pomodlíme Korunku Božieho milosrdenstva.
- V piatok 2. 8. možno získať vo všetkých farských kostoloch, bazilikách a katedrálach **Porciumkulové odpustky**. Na získanie úplných odpustkov je potrebná nábožná návšteva kostola spojená s modlitbou Otče náš a Verím v Boha a splnenie zvyčajných podmienok.
- **Prvosobotný fatimský program** v Starých Horách bude ako zvyčajne. V našom farskom kostole sa posvätný ruženec spoločne pomodlíme o 16.00 hod.

Úradné hodiny farskej kancelárie: Pondelok, Streda, Piatok: 9.00 – 11.45 h. Utorok, Štvrtok, Piatok: 17.15 – 18.00 h.	tel.: 048 / 412 45 31 mobil: 0911 880 298 web: www.bbместo.fara.sk e-mail: fara.bb.местo@gmail.com	Elektronický zvonček:
© Vydáva Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Banská Bystrica – mesto, Námestie Štefana Moysesova I. Ako týždenník distribuovaný bezplatne. Uzavierka v piatok o 9.00 hod. Reg. č. OMT-OÚ 3/94. Náklad 320 ks.		